

611**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 23 maja 2001 r.

w sprawie sposobu obliczania obrotu przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób obliczania obrotu przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji, o którym mowa w art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, zwanej dalej „ustawą”, na potrzeby ustalenia obowiązku zgłoszenia zamiaru tej koncentracji Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o roku poprzedzającym, rozumie się przez to:

- 1) rok obrotowy poprzedzający rok zgłoszenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy,
- 2) każde z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie, o których mowa w art. 13 pkt 1 ustawy.

§ 3. Z zastrzeżeniem przepisów § 4—11, obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji, zwany dalej „obrotem”, oblicza się jako sumę przychodów uzyskanych w roku poprzedzającym ze sprzedaży produktów oraz sprzedaży towarów i materiałów, składających się na operacyjną działalność przedsiębiorców, po odliczeniu udzielonych rabatów, opustów i innych zmniejszeń oraz podatku od towarów i usług, a także innych podatków związanych z obrotem, jeżeli nie zostały odliczone, wykazanych w rachunku zysków i strat sporządzonym na podstawie przepisów o rachunkowości. Sumę przychodów powiększa się o wartość uzyskanych dotacji przedmiotowych.

§ 4. W przypadku banków obrót oblicza się jako sumę kwot wykazanych w następujących pozycjach rachunku zysków i strat banku za rok poprzedzający:

- 1) przychody z tytułu odsetek,
- 2) przychody z tytułu prowizji,
- 3) przychody z akcji, udziałów i innych papierów wartościowych,
- 4) suma wyniku na operacjach finansowych i wyniku z pozycji wymiany, jeżeli jest ona dodatnia

— sporządzonym zgodnie z przepisami o rachunkowości dotyczącymi banków, po potrąceniu ewentualnego podatku od towarów i usług związanego z tymi pozycjami, jeżeli nie został odliczony.

§ 5. W przypadku ubezpieczycieli obrót oblicza się jako sumę składek brutto przypisanych w roku obrotowym wykazaną w technicznym rachunku ubezpieczeń za rok poprzedzający, sporządzonym zgodnie z przepisami o rachunkowości dotyczącymi ubezpieczycieli.

§ 6. W przypadku narodowych funduszy inwestycyjnych obrót oblicza się jako przychody z inwestycji, z wyłączeniem udziału w wyniku finansowym netto, wykazane w rachunku zysków i strat za rok poprzedzający, sporządzonym zgodnie z przepisami o rachunkowości dotyczącymi narodowych funduszy inwestycyjnych.

§ 7. W przypadku funduszy inwestycyjnych obrót oblicza się jako kwotę równą wartości aktywów netto funduszu ustaloną na koniec roku poprzedzającego, zgodnie z ustawą z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 933, z 1999 r. Nr 72, poz. 801 oraz z 2000 r. Nr 103, poz. 1099 i Nr 114, poz. 1192).

§ 8. W przypadku domów maklerskich obrót oblicza się jako sumę przychodów z działalności maklerskiej wykazaną w rachunku zysków i strat za rok poprzedzający, sporządzonym zgodnie z przepisami o rachunkowości dotyczącymi domów maklerskich.

§ 9. 1. W przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, o którym mowa w art. 4 pkt 1 ustawy, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości, obrót oblicza się jako sumę przychodów uzyskanych w roku poprzedzającym ze sprzedaży produktów oraz sprzedaży towarów i materiałów, po odliczeniu udzielonych rabatów, opustów i innych zmniejszeń oraz podatku od towarów i usług, a także innych podatków związanych z obrotem, jeżeli nie zostały odliczone, z zastrzeżeniem ust. 2. Sumę przychodów powiększa się o wartość uzyskanych dotacji przedmiotowych.

2. W przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, o którym mowa w art. 4 pkt 1 lit. c) ustawy, za obrót uznaje się obrót osiągnięty przez przedsiębiorców, nad którymi osoba ta posiada kontrolę w rozumieniu art. 4 pkt 13 ustawy. Przyjmuje się, że obrót przedsiębiorców należących do grupy kapitałowej obejmującej przedsiębiorcę, nad którym osoba fizyczna posiada kontrolę, wynosi zero.

§ 10. W przypadku gmin, powiatów i województw obrót oblicza się jako dochody uzyskiwane przez jednostki budżetowe gmin, powiatów i województw oraz wpłaty od zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych gmin, powiatów i województw.

§ 11. 1. W przypadku przedsiębiorców należących do grupy kapitałowej do obrotu nie wlicza się obrotu dokonywanego z innymi przedsiębiorcami należącymi do tej grupy.

2. Jeżeli koncentracja polega na nabyciu części majątku lub części przedsiębiorstwa, obliczając obrót,

uwzględnia się jedynie obrót zrealizowany przez tę część. Przyjmuje się, że obrót przedsiębiorców należących do grupy kapitałowej obejmującej przedsiębiorcę, którego część majątku lub przedsiębiorstwa są nabywane, wynosi zero.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do gmin, powiatów i województw.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

612

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 czerwca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu obliczania wpłat zakładów ubezpieczeń na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i brokerską oraz kosztów działalności Rzecznika Ubezpieczonych i jego Biura, terminów uiszczenia tych wpłat i wysokości odsetek za ich nieuiszczenie w terminie.

Na podstawie art. 84 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 37, poz. 424) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie sposobu obliczania wpłat zakładów ubezpieczeń na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i brokerską oraz kosztów działalności Rzecznika Ubezpieczonych i jego Biura, terminów uiszczenia tych wpłat i wysokości od-

setek za ich nieuiszczenie w terminie (Dz. U. Nr 166, poz. 1212, z 2000 r. Nr 3, poz. 35 i Nr 100, poz. 1076 oraz z 2001 r. Nr 14, poz. 127) w § 6 w ust. 1 w pkt 2 wyraz „0,0375%” zastępuje się wyrazem „0,0525%”.

§ 2. Zaliczki wpłacone na poczet kosztów działalności Rzecznika Ubezpieczonych i jego Biura, należne za okres od dnia 12 maja 2001 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia, należy uzupełnić, w terminie 14 dni od dnia wejścia jego w życie, do wysokości wynikającej z § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r.

Minister Finansów: *J. Bauc*

613

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 25 maja 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla i wypłacania tego ekwiwalentu oraz zasad refundowania kosztów deputatu węglowego i rent wyrównawczych.

Na podstawie art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112 i z 2001 r. Nr 5, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) emerytach lub rencistach górniczych — należy przez to rozumieć emerytów i rencistów, którzy byli zatrudnieni w przedsiębiorstwie górniczym, oraz wdowy, wdowców i sieroty, mających ustalone prawo do renty rodzinnej po byłych pracownikach tych przedsiębiorstw, uprawnionych do bezpłatnego węgla na podstawie Układu zbiorowego pracy

dla pracowników zakładów górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r., zwanego dalej „układem”,

- 2) ekwiwalencie — należy przez to rozumieć należy ekwiwalent emerytom i rencistom górniczym ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do bezpłatnego węgla.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo górnicze występuje z wnioskiem do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wypłatę ekwiwalentu po uzyskaniu od emeryta lub rencisty górniczego oświadczenia o rezygnacji z prawa do pobierania deputatu węglowego w naturze.

2. Przedsiębiorstwo górnicze we wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa wysokość i okres, za jaki przysługuje ekwiwalent.